

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์และเปรียบเทียบอิทธิพล ระหว่างการออม การส่งออก และนวัตกรรมสร้างสรรค์ ที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปีครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 – 2549 ซึ่งใช้ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนล ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท การทดสอบพาแนลโคงิทิ เกรชัน และการประมาณค่าแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศไทยใน ภูมิภาคเอเชียด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) กำลังสองน้อยที่สุดเชิงพลวัตร (Dynamic OLS) และ Error Correction Mechanism (ECM) จากการทดสอบความนิ่งของข้อมูลแต่ละตัวแปร พบว่าตัว แปรทุกตัวมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาว พบว่าตัวแปร ในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว และเมื่อทำการประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธีกำลัง สองน้อยที่สุด(OIS) และวิธีกำลังสองน้อยที่สุดเชิงพลวัตร (Dynamic OLS) พบว่า นวัตกรรม สร้างสรรค์มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวสูงกว่าการส่งออก และการออม ใน ส่วนของการทดสอบ Error Correction Mechanism พบว่าตัวแปรในแบบจำลองมีการปรับตัวใน ระยะสั้นเข้าสู่คุณภาพในระยะยาว

The purpose of this study is to estimate the relationship between economic growth, saving, exports and creative innovation in Asian countries. Panel data analysis techniques include panel unit root, panel cointegration and equation estimation using Ordinary Least Squares (OLS), Dynamic OLS (DOLS) and Error Correction Mechanism (ECM) were employed to investigate the relationship of the variables for the period 1984-2006.

According to the unit root test, the variables are stationary at the 1st difference. The panel cointegration tests show long run relationship among the variables. In addition, the ECM test indicates a short run relationship among variables. The empirical results reveal that creative innovation has a greater influence on economic growth in Asian countries than exports and saving.